

Sygn. akt V KK 363/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M. K. i R. P.**

skazanych z art. 270 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu wniosków obrońców o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 października 2018 r. sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II K (...), M. K. i R. P. zostali skazani za przypisane im przestępstwa, za które wymierzono im kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny, orzekając jednocześnie kary łączne. W stosunku do M. K. - karę łączną „3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy lat pozbawienia wolności” (brzmienie pkt IV sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego) oraz 600 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, a w stosunku do R. P. karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku kasacje wywiedli obrońcy skazanych. Formułując w nich liczne zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego - w tym zarzuty podnoszące wystąpienie uchybień o randze bezwzględnych przyczyn odwoławczych - z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. (kasacja

obrońcy skazanego M. K. – adwokata K. W.), z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (kasacja obrońcy skazanego M. K. – adwokata K. K.), a także zarzut rażącej niewspółmierności kary (kasacja obrońcy skazanego R. P. - adwokata M. Z.), skarżący wnieśli bądź to o uchylenie wyroków obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji (kasacje obrońców skazanego M. K.), bądź to o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, bądź też o uchylenie wyroków obu instancji i uniewinnienie R. P. od przypisanych mu czynów (kasacje jego obrońców).

W kasacjach wniesionych przez wszystkich obrońców skazanych zawarto wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Uzasadniając je, obrońcy skazanych powołali się wagę i trafność podnoszonych zarzutów, wskazując w ich ocenie na oczywistą zasadność kasacji oraz graniczące z pewnością prawdopodobieństwo uchylenia wyroków Sądów pierwszej i drugiej instancji. Obrońca skazanego R. P. – adwokat M. Z. powołał się również na stan zdrowia skazanego i jego trudną sytuację rodzinną.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma, co do zasady, charakter wyjątkowy. Przy podejmowaniu decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotnym są ranga zarzutów kasacyjnych oraz wysoki stopień ich uprawdopodobnienia przekonujące o zasadności kasacji. Podkreślenia wymaga również to, że zastosowanie tej instytucji powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Sytuacja taka w niniejszej sprawie nie zachodzi. Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacjach obrońców skazanych argumentacja, i to niezależnie od wewnętrznego przekonania autorów nadzwyczajnych środków zaskarżenia, nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, „wręcz rzucającej się w oczy” wadliwości

kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego. Bezsprzecznie waga zarzutów i ich liczba jest duża, nie jest to jednak równoznaczne z istnieniem wysokiego stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionych na korzyść skazanych kasacji, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznego rozpoznania kasacji. Dotyczy to również wskazywanego w kasacjach obrońców skazanego M. K. wystąpienia uchybień mających postać bezzwzględnych przyczyn odwoławczych. Zauważyć zresztą trzeba, że oskarżyciel publiczny, odnosząc się w pisemnej odpowiedzi na kasacje do trafności stawianych w nich zarzutów, ocenił wniesione skargi kasacyjne jako bezzasadne w stopniu oczywistym.

Co zaś się tyczy natomiast argumentacji obrońcy skazanego R. P. , wykraczającej poza kwestie związane z treścią i zasadnością zarzutów kasacyjnych, stwierdzić należy, że jeśli aktualny stan zdrowia skazanego, jego sytuacja osobista i rodzina skazanego stanowiłyby przeszkodę w odbywaniu kary pozbawienia wolności, to odmowa wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie wyklucza – co oczywiste – stosowania przewidzianych w tego rodzaju wypadkach odpowiednich instytucji prawa karnego wykonawczego.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.